

Ανδρέα Παπανδρέου 37, 15180 Μαρούσι
<http://www.osekdyp.gr> Email: omospondia@minedu.gov.gr

4^ο Συνέδριο ΟΣΕΚΔΥΠ
Αθήνα, 25 Οκτωβρίου 2023

Ψήφισμα 3^ο

Για διακριτό Οργανισμό της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Παιδείας

Η κατάργηση της αυτοτέλειας της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Παιδείας το 2018 με την δημιουργία ενός κοινού οργανισμού με τις περιφερειακές διοικητικές υπηρεσίες της εκπαίδευσης, αφενός αντιμετωπίστηκε αρνητικά από την πλειοψηφία των εργαζομένων του χώρου αφετέρου πυροδότησε συνδικαλιστικές εξελίξεις. Πιο συγκεκριμένα, το έλλειμμα σεβασμού στις θέσεις του πρωτοβάθμιου οργάνου μας (ΣΥΚΥΠ) από την ΠΟΣΥΠ οδήγησε στην αποχώρησή μας από αυτή και στη δημιουργία νέας Ομοσπονδίας που εκπροσωπεί τις κεντρικές δομές διοίκησης του χώρου (ΟΣΕΚΔΥΠ).

Έκτοτε κεντρικό αίτημα της ΟΣΕΚΔΥΠ αποτελεί η αλλαγή του ισχύοντος οργανογράμματος και η επαναφορά της αυτοτέλειας της Κεντρικής Υπηρεσίας. Προκειμένου να καταστεί σαφές γιατί το θέμα είναι σημαντικό θα επιχειρήσουμε συνοπτικά να παρουσιάσουμε γιατί δεν είναι διοικητικά λειτουργικό να βρίσκονται υπό κοινό οργανισμό η Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας με τις Περιφερειακές Υπηρεσίες της Εκπαίδευσης.

I. Γιατί είναι σημαντικό το οργανόγραμμα;

Αρχικά, πρέπει να ειπωθεί ότι **το οργανόγραμμα μιας υπηρεσίας είναι σημαντικό στοιχείο της λειτουργίας της** καθώς «βασικός σκοπός του οργανογράμματος είναι να κάνει ορατή τη βασική δομή της οργάνωσης έτσι ώστε να γίνεται αντιληπτή, γνωστή και συνεπώς σεβαστή από τα μέλη και το περιβάλλον της...και αποτελεί τη σχηματική παρουσίαση των αποφάσεων που ελήφθησαν στα πλαίσια του οργανωτικού σχεδιασμού» (Παπαλεξανδρή & Μπουραντάς, 2016: 182). Η δομή του οργανισμού έχει σημαντικό αντίκτυπο στη συμπεριφορά και καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο διαχωρίζονται και συντονίζονται οι εργασίες (Robbins & Judge, 2011: 461).

II. Κεντρική και περιφερειακή διοίκηση

Στη Δημόσια Διοίκηση τα **υπουργεία** αναπτύσσουν έναν επιτελικό ρόλο στα αντίστοιχα πεδία της δημόσιας πολιτικής, αποτελούν, δηλαδή, βασικούς πυλώνες

οργάνωσης της κεντρικής διοίκησης του Κράτους και **κύριους συντελεστές στη διαδικασία παραγωγής και εφαρμογής της δημόσιας πολιτικής** (Μακρυδημήτρης & Πραβίτα, 2012: 279).

Οι ίδιοι μελετητές (2012: 317) επισημαίνουν ότι **«η διάκριση ανάμεσα στα κεντρικά και περιφερειακά όργανα της διοίκησης του Κράτους** στην οποία αναφέρεται η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 101 του Συντάγματος, **είναι από τις πιο βασικές στην πρακτική και στη θεωρία της δημόσιας διοίκησης** και των διοικητικών συστημάτων στη σύγχρονη εποχή. Όχι, μόνον γιατί θεσπίζεται, ως γενική αρχή διοικητικής οργάνωσης, η διάκριση των διοικητικών οργάνων του Κράτους σε κεντρικά και περιφερειακά, αλλά επίσης διότι εισάγεται και επιβάλλεται η κατανομή των μεταξύ τους αρμοδιοτήτων με τρόπο ώστε να **είναι διαφορετική η φύση και το περιεχόμενο της αρμοδιότητας ανάμεσα στα κεντρικά και περιφερειακά όργανα**». Επιπλέον, τονίζουν ότι η διάκριση είναι διττή: τα περιφερειακά όργανα ασκούν τις αρμοδιότητές τους εντός ορισμένης εδαφικής περιοχής ενώ τα κεντρικά δεν έχουν τέτοιο περιορισμό και επί των αρμοδιοτήτων που είναι αρμόδια τα περιφερειακά όργανα, τα κεντρικά δεν έχουν παρά μόνο επιτελικού χαρακτήρα αρμοδιότητα.

III. Κεντρική και Περιφερειακή Διοίκηση στην Εκπαίδευση

Ειδικότερα σε ό,τι αφορά την εκπαίδευση και τις δομές της πρέπει να αναφερθεί το περιφερειακό εκπαιδευτικό επίπεδο διοίκησης ασκεί μόνον εκτελεστικές αρμοδιότητες και υπάγεται απευθείας στον εκάστοτε Υπουργό Παιδείας (και όχι στις τακτικές περιφέρειες), συνιστώντας ένα σύστημα παράλληλης αποκέντρωσης (Μακρυδημήτρης & Πραβίτα, 2012: 315, 325-326).

Για να καταστεί πιο σαφής η διοικητική διάρθρωση της Εκπαίδευσης, πρέπει να αναφερθεί ότι το Υπουργείο Παιδείας αποτελεί ένα από τα ελάχιστα Υπουργεία που εξαιρέθηκαν από το πεδίο δράσης και δικαιοδοσίας των διοικητικών περιφερειών της χώρας. Με τον ν. 2986/2002 η περιφερειακή δομή του Υπουργείου Παιδείας διαμορφώθηκε, ως ακολούθως: συστάθηκαν 13 περιφερειακές υπηρεσίες, οι οποίες αντιστοιχούν πλήρως γεωγραφικά στις υφιστάμενες αυτοδιοικητικές πλέον περιφέρειες χωρίς να εντάσσονται ούτε σε αυτές αλλά ούτε και στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις (Μακρυδημήτρης & Πραβίτα, 325-326) και υπάγονται απευθείας στον Υπουργό Παιδείας, αν και ασκούν αρμοδιότητες που αφορούν αποκλειστικά σε περιφερειακό επίπεδο

Συμπεράσματα

α) το οργανόγραμμα είναι καθοριστικό και για το «έργο» και για τις «συμπεριφορές» που αναπτύσσονται σε έναν οργανισμό

β) η διάκριση ανάμεσα στην κεντρική και περιφερειακή διοίκηση είναι θεμελιώδης για τη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης. Επιτελούν διαφορετικούς ρόλους στο πλαίσιο της και, συνεπώς, δεν είναι λειτουργικό να τεθούν υπό κοινό οργανόγραμμα μια επιτελική δημόσια υπηρεσία με περιφερειακές δημόσιες υπηρεσίες.

Με βάση τα ανωτέρω:

Ζητάμε άμεσα την εκπόνηση ενός διακριτού και λειτουργικού οργανισμού για την ΚΥ του Υπουργείου Παιδείας, όπως ίσχυε για δεκαετίες και μέχρι το 2018, καθώς το αίτημα αυτό στηρίζεται σε βασικά αξιώματα της λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης.

Τονίζουμε ότι:

- ✓ **Δεν ερχόμαστε σε αντιπαράθεση με τους συναδέλφους των περιφερειακών υπηρεσιών:** αντιθέτως, υποστηρίζουμε ότι πρέπει να έχουν και οι περιφερειακές υπηρεσίες δικό τους οργανισμό αλλά δεν εξυπηρετεί καμία διοικητική λογική το κοινό οργανόγραμμα με την ΚΥ
- ✓ **Η πρακτική του κοινού οργανισμού από το 2018 έως και σήμερα δεν βελτίωσε σε τίποτα τη διοικητική λειτουργία της ΚΥ**
- ✓ **Το αίτημα για διακριτό οργανισμό δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση «συντεχνιακό» αίτημα.** Αντιθέτως, συντεχνιακές σκοπιμότητες εξυπηρέτησε η απόφαση για κοινό οργανισμό.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΡΚΑΝΗ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΑΝΤΑ

Βιβλιογραφικές αναφορές:

Μακρυδημήτρης, Α. & Πραβίτα, Μ.Η. (2012). *Διοικητική Επιστήμη Ι: Δημόσια Διοίκηση. Στοιχεία Διοικητικής οργάνωσης*. Ε΄ Έκδοση. Εκδόσεις Σάκκουλα.

Παπαλεξανδρή, Ν., & Μπουραντάς, Δ. (2008). *Διοίκηση ανθρώπινου δυναμικού*. Αθήνα, Εκδόσεις Μπένου.

Robbins, S.P. & Judge, T.A. (2018). *Οργανωσιακή συμπεριφορά. Βασικές έννοιες και σύγχρονες προσεγγίσεις*. (Α. Πλατάκη, Μετ.). Β΄ ελληνική έκδοση. Κριτική.